

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Кзз 1229/2017

05.12.2017. године

Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Зорана Таталовића, председника већа, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић-Томић, Соње Павловић и Мирољуба Томића, чланова већа, са саветником Олгицом Козлов, записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела напад на службено лице у вршењу службене дужности из члана 323. став 3. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости бранилаца окривљеног, адвоката Мирослава Перковића и Синеке Кесерића, поднетим против правноснажних пресуда Основног суда у Сомбору К 75/17 од 25.05.2017. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 823/17 од 06.09.2017. године, у седници већа одржаној 05.12.2017. године, једногласно је, донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости бранилаца окривљеног АА, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Сомбору К 75/17 од 25.05.2017. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 823/17 од 06.09.2017. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Сомбору К 75/17 од 25.05.2017. године, ставом 1, окривљени АА оглашен је кривим због извршеног кривичног дела напад на службено лице у вршењу службене дужности из члана 323. став 3. у вези става 1. Кривичног законика и осуђен на казну затвора у трајању од шест месеци у коју му је урачунато време проведено у притвору од 11.01.2017. до 09.02.2017. године, те је обавезан да суду накнади трошкове кривичног поступка, као у изреци пресуде, док је ставом 2 изреке, на основу члана 423. тачка 2) ЗКП ослобођен од оптужбе да је извршио кривично дело неовлашћена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 1. Кривичног законика.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 823/17 од 06.09.2017. године, делимичним усвајањем жалбе Основног јавног тужиоца у Сомбору, у делу одлуке о кривичној санкцији, преиначена је пресуда Основног суда у Сомбору К 75/17 од 25.05.2017. године тако што је тај суд окривљеног АА, због кривичног дела напад на службено лице у вршењу службене дужности из члана 323. став 3. у вези става 1. КЗ, за које је том пресудом оглашен кривим, осудио на казну затвора у трајању од једне године у коју му је урачунато време проведено у притвору од 11.01.2017. до 09.02.2017. године, док су жалба бранилаца окривљеног и жалба

Основног јавног тужиоца у Сомбору у преосталом делу, одбијене као неосноване, а првостепена пресуда у непреиначеном делу потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, на основу члана 483. став 1. ЗКП, браниоци окривљеног АА, адвокати Мирослав Перковић и Синиша Кесерић поднели су захтев за заштиту законитости, због „повреда закона одредаба члана 439. тачка 3) у вези члана 451. став 1. и члана 459. ЗКП те члана 439. тачка 2) ЗКП у вези са одредбом члана 485. став 1. тачка 1) и тачка 4. ЗКП, уз предлог Врховном касационом суду да усвоји поднети захтев те да побијане пресуде укине и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд је, у смислу члана 488. став 1. ЗКП, након достављања примерка захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, одржао седницу већа, у смислу члана 490. ЗКП, о којој није обавестио Републичког јавног тужиоца и браниоце окривљеног, налазећи да њихово присуство седници већа није неопходно и да није од значаја за доношење одлуке, на којој седници је размотрио списе предмета са пресудама против којих је захтев поднет, те је по оцени навода и предлога у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости није основан.

Поднетим захтевом, бранилаца окривљеног се нумерички указује на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, уз образложење да је услов за постојање кривичног дела из члана 323. КЗ, упућивање озбиљне и оствариве претње која мора бити конкретно описана у изреци пресуде и без које исто кривично дело неће постојати, те јер послови које службено лице обавља морају бити јасно одређени и описани, јер се у противном не може радити о квалификованом облику дела за које је оглашен кривим и осуђен окривљени АА.

Врховни касациони суд оцењује да се овим наводима суштински указује на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП која, по ставу овог суда, није учињена у редовном кривичном поступку. У чињеничном опису дела, датом у изреци првостепене пресуде да је окривљени АА способан да схвати значај свог дела и да управља својим поступцима, свестан свога дела које је хтео да изврши упркос његовој забрањености, претио да ће напасти службено лице у вршењу послова јавне безбедности и у обављању послова одржавања јавног реда сходно члану 30. став 2. тачка 6. Закона о полицији тако што се службеном лицу - ББ, који је предузимао службену радњу контроле и прегледа путничког возила обратио претећим речима „Наишао си на погрешног човека, нагазићеш на мину, ускоро ћеш имати велики проблем“, назначене су све чињенице и околности - како објективне, које се односе на радњу извршења окривљеног, тако и субјективне које се односе на урачунљивост и умишљај окривљеног, које представљају законска обележја кривичног дела напад на службено лице у вршењу службене дужности из члана 323. став 3. у вези става 1. КЗ. По налажењу овог суда, окривљени АА је применом закона који се може применити, правноснажно осуђен за кривично дело напад на службено лице у вршењу службене дужности из члана 323. став 3. у вези става 1. КЗ.

Такође, поднетим захтевом бранилаца окривљеног се указује и на повреду кривичног закона, одредбу члана 439. тачка 3) у вези са чланом 451. став 1. и чланом 459. ЗКП, наводима да другостепени суд није овлашћен да преиначава пресуду првостепеног суда изрицањем казне затвора у дужем временском трајању, уколико жалбом надлежног јавног тужиоца није указано на повреду кривичног закона која се огледа у изрицању казне испод прописаног посебног минимума казне, већ је жалба изјављена само због одлуке о кривичној санкцији, посебно не и на штету окривљеног, при чему Апелациони јавни тужилац другостепеном суду предлаже укидање првостепене пресуде.

Врховни касациони суд и ове наводе у поднетом захтеву оцењује као неосноване. Наиме, Основни јавни тужилац у Сомбору је изјавио жалбу против првостепене пресуде Основног суда у Сомбору К 75/17 од 25.05.2017. године, између осталог, због „одлуке о кривичној санкцији из члана 437. став 1. тачка 4) и члана 441. став 1. ЗКП“, уз предлог да другостепени суд исту усвоји, те побијану пресуду преиначи и окривљеног огласи кривим и осуди на јединствену казну затвора (у трајању од једне године и четири месеца и новчану казну у износу од 50.000,00 динара) или да исту укине и предмет упути на поновно суђење.

Врховни касациони суд налази да је Апелациони суд у Новом Саду у поступку одлучивања по изјављеном правном леку - жалби, првостепену пресуду испитивао у оквиру опредељеног жалбеног основа из члана 437. тачка 4) ЗКП, односно у оквиру основа, дела и правца побијања истакнутог у жалби јавног тужиоца и одлуком о осуди окривљеног на казну затвора од једне године није прекорачио овлашћење које има по закону, те су супротни наводи у поднетом захтеву којима се указује на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 3) ЗКП оцењени као неосновани.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је, на основу одредаба члана 30. став 1. Закона о уређењу судова, применом члана 491. став 1. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник,
Олгица Козлов, с.р.

Председник већа-судија,
Зоран Таталовић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић